

የዕሥራ ምዕቱ አባቶች ለሣልሳይ ሺሕ ዓመት ልጆች

በሰመ አብ ወወልድ ወመንፈስ ቅዱስ አሐዱ አምላክ።

የመጀመሪያው ሺሕ ዓመት አባቶች ብዙ ሥራ ሠርተው፣ የብርሃን ችግሩን አብርተው፣ በክብር አስረክበውን አለፉ። ክርስቲናን ከሐዋርያት ተቀብሎ ወደ ሀገሩ ተመ ልሶ በማስተማር በዓለም የመጀመሪያው ተብሎ በታሪክ ጸሐፊው በአውሳብዮስ፣ የተመሠ ከረለት ኢትዮጵያዊው ጃንደረባ ብርሃን ወንጌልን በመቅረዝ አራታችን ላይ ለከሰው። በዚህም ቤተ ክርስቲያናችንን በሐዋርያት ትምህርት እምና ጥምቀትን ኢየሩሳሌም ተጠምቃ፣ በራሷ ሐዋርያ ትምህርተ ወንጌልን በማግኘት የመጀመሪያዋ አድርጓት ለሌሎች ወንድሞቿ አስረክበ። ከሦቴ ብርሃን አባ ሰላማ፣ ዘጠኙ ቅዱሳን፣ ቅዱስ ያሬድ፣ ሥልጣንን አስረክቦ፣ ዘውዱን ኢየሩሳሌም ልኮ፣ ገዳም የገባው ጻድቅ ንጉሣችን ዐፄ ካሌብና ሌሎችም አባቶች ታላቅ ሥራ ሠርተው ለሁለተኛው ሺሕ ልጆች አስረክቡ።

ክርስቲናን፡- ሃይማኖቱን ከምግባር፣ ደግሞውን ከቀኖና፣ አሥራውን ከአዋልድ፣ ታሪክን ከትውፊት፣ ሥራን ከቅርስ አስረክበውን የሥራውንም ችሎ ለከሰው ብርሃንን ገልጠው ለሁለተኛው ሺህ ቅዱሳን ሰጡ። የእነርሱ ሥራ ሁለቱን ሺሕ ዓመት አልፎ ሦስተኛው ሺሕ ውስጥ ሊገባ በአረጋዊ ነት የመጀመሪያው ተሰላፊ ሆኖአል። የአክሱም አሻራዎች፣ የየረር ጋራ ቅርሶች፣ የመርጠላ ማርያም፣ የተድባበ ማርያም፣ የጣና ቂርቆስ እና ሌሎች እጅግ ብዙ ቅርሶች አሁንም ሕያ ዋን ሁነው የሚታዩ የመጀመሪያው ሺሕ ዓመት ቅዱሳናቸውን አሻራዎች ናቸው። እነ ደብረጳዎን የመሰሉት የዘጠኙ ቅዱሳን ገዳማት እና ከእነርሱም በኋላ የመጡት የውጭ ቅዱሳንና የሌሎቹ አባቶች ቅዱሳት መካካት አሁንም እናስቀድስባቸዋለን። አባ ሰላማ የተረ ጌመውና ይጠ ቀምበት የነበረው የመጀመሪያው ወንጌል አሁንም በአገልግሎት ላይ ይገኛል። በአጠቃላይ ከየመን እስከ ሞቃዲሾ፣ ከኩብያ እስከ ጅቡቲ ክርስቲናን አስተ ካክለው ሰብከው፣ ፍቅርና ሃይማኖትን አጉናጸፈውን ታሪክንና አባትነቱ ጎልቶ የሚታይ በትን ሕያው ቅርስ አስረክ በውን አለፉ። ፍቅራቸውንና እንግዳ አቀባበላቸውንም ከዘጠኙ ቅዱሳን ጋር ለመጡት ክርስቲያኖች ብቻ ሳይሆን፣ የመሐመድንም ወገኖች በመቀበል ወንጌልን አንድ ሳያስቀሩ በመተርጎም አሳይተውን አለፉ።

የሁለተኛው ሺሕ አባቶችም በየተነሡበት ዘመን በአባቶቻቸው መሠረት ላይ እያነጹ ዕድሜ ባሕራቸውን ተሻገሩ። በዓለም ተወዳዳሪ የሌላቸው የላሊበላ ሕንጻዎች፣ የቅዱሳት መጻሕፍት ትርጓሜ፣ በአዲስ የሥነ ጽሑፍ ዘርዕ /በአዲስ ቅኔ/ እግዚአብሔርን በማመስገን /የመልክአ መልክእ ድርሰቶችን/ ከቀደመት የአበው አዋልድ ጋር ብቻ ሳይሆን አሥራው መጻሕፍትንም እንደገና ለሦስተኛ ጊዜ አዲስ ቅጂ በማም ጣት ከቀደመው ጋር እያነጻ ጸፋ፣ ልዩነቱን እያሳዩ ታሪካዊ ጥናት ያለበት ሕያው ምስክር ትተውልን ወደ ገነት ታደሙ።

አዲስ የሥነ ጽሑፍ ዘርዕ ብቻ ሳይሆን በየሬዳዊ ዜማ እግዚአብሔርን በዝማሚ፣ በመር ግድ፣ በጽፋትና በወረብ ማመስገንን /አቋቋምን/ አሁንም በእግዚአብሔር ጥበብ ተቀብ ለው ትተውልን ወደሚቀጥለው ዓለም ተሻገሩ። እነ አባ ኢየሱስ ሞሐ፣ አቡነ ተክለ ሃይማኖት፣ አቡነ ዜና ማርቆስ፣ አባ ጊዮርጊስ ዘጋስጫ፣ አባ ሳሙኤል ዘዋልድባ፣ አባ ሳሙኤል ዘደብረ ወገግ፣... እጅግ ብዙ ቅዱሳን አባቶች የሚያስደምሙ ሥራዎች ሠርተው አሁንም ተዘርዝሮ የማያልቅ ጸጋና ሀብት ለቀጣዩ ትውልድ አስረክበው በዝማሬ፣ በምስ ጋና ብቻ ወደሚኖሩበት ዓለም አቀኑ።

እነዚህ ሁሉ ቅዱሳን የሚነሡትና የሚዘከሩት ደግሞ በተውልን ምስክር ብቻ ሳይሆን፣ በተቀበሉት መከራና ባላላፋት የሰቆቃ ተጋድሎም ጭምር ነው። ኢትዮጵያውያን በጠባያቸው የተመሰገኑ፣ በምግባራቸው የሚደነቁ ቢሆኑም ለቅዱሳኑ የሚሆን ፈተና ለሀገሪ ቱም አሳዛኝ ሁኔታዎችን ጥ ለው ያለፉ ልዑካነ ሣ ጥናኤል ግን ጠፍተው አያውቁም። ከእሳቶ ዮዲት /ጉዲት/ ጀምሮ፣ ግራጃና ቱርኮች፣ ግብጾችና ሱዳኖች፣ ጣሊያኖችም ጠባላው ያልሻረ ጉዳት አድርሰዋል።

ከነዚህም ጋር እንግሊዞችና ፈረንሳዮችም ቢሆኑ የሚዘነጉ ፈተናዎች አይደሉም። ጅቡቲን ከኢትዮጵያ ለይተው የቀሩትና በእርሷም ምክንያት እስካሁን የሚ ሃሽሙን ፈረንሳዮች አሁንም የእስላም ግዛት በሸዋ በቁፋፍ አገኘን እያሉ የጥላቻ ነጋሪት ይጉሱ ሙብናል። ትላንት በጅቡቲና በዐፄ ኃይለ ሥላሴ ጊዜም በኤርትራ ምክንያት የሠሩት ሳይረሣን አሁንም ወደ መሐል ገበተው ማንጉዳቱዳቸውን ቀጥለዋል። በውስጥም በአንጻንድ አስቸጋሪ በነበሩ ነገሥታት በቅዱ ሳኑ ላይ ይደርስ የነበረው ስደት፣ ግዛትና መከራም ሳይነግ በድፍኑ ሊታለፍ የሚገ ባው ጉዳይ አይደለም።

ሌሎች ብዙ ፈተናዎችም ታልፈዋል። ብዙ ቅርሶች፣ ገዳማትና አብያተ ክርስቲያናትም ወድመዋል። ታሪካቸውን ሰምተን፣ በዓይናችን ያላየናቸው ነገሮችም እጅግ ብዙዎች ናቸው። የዘጠኙን ቅዱሳን የጽሑፍ ሥራዎች ልናያቸው እንመኝ ነበር። የሌሎ ቹንም ቅዱሳን ሥራዎችና ትርጓሜዎች እን ዲሁ። ከሰርያ የመጡት ቅዱሳን ሥራ የት አለ? የኢትዮጵያውያን ቅዱሳን የጽሑፍ ሥራዎችን የት ገቡ? ግራጃን እግዚአብሔር ይይልህ በርግጥም እያልን፣ አንጀታችን በ ቁ ጭት እየቆሰለ ዝም ለማለት የተገደድንባ ቸው ሀብቶቻችን ብዙዎች ናቸው።

ካቶሊኮች ያጠፉት፣ ጸጋዎችና ቅባቶች የበረዙት፣ አሁን ደግሞ እነሁን እያነሡ ተሐድሶዎች የሚያደርሱትን ማቀሰል ስናየው፣ እነዚያን የጥፋት ጊዜያት ጌታ ሆይ አትመልሳቸው ያሰኛል። እንግዲህ ከሳይ የጠቀሰናቸው አባቶች ለዚህ ሁሉ ምስክር ያበቁን እነዚህን ልናስባቸው እንኳ የሚዘገ ንንንን የመ ከራ ዘመናት አልፈው ነው። እንዲህ ዓይ

የዕሥራ ምዕቱ አባቶች ለሣልሳይ ሺሕ ዓመት ልጆች

ነት መከራ እየተቀበሉ አሁን ላለንበት ለዕሥራ ምዕቱ ፍጻሜም አደረሱን። ታዲያ አሁን ያሉት የዕሥራ ምዕት አባቶችን ምን አስረክበውን ያልፉ ይሆን? የሣልሳይ ሺሕ ዓመት ልጆች ጥያቄ ነው።

በዕሥራ ምዕቱ ዋዜማ የተፈጠረው መላ ያየት እንዳለ ወደ ሣልሳይ ሺሕ ዓመት ይሻ ገር ይሆን? ከዚህ ጋር ሊታለፍ የማይገባው ጠባብ አስተሳሰብ? የዚያ የመሐመድን ወገኖች የተቀበለው የኢትዮጵያዊው የንጉሥ አርማህ ልጆች የራሳቸው ልጆች፣ መጠጊያ አጥተው የሚባዙበት አሠራር እንዴት ይፈታ ይሆን? ግልጽ ለማድረግ የቤተ ክስተያኒቱን ትምህርት ተምረውና አስመስክረው ሁሉም ወደ መሐል ሀገር በመምጣት ብቻ ደጅ የሚጠነብት ሁኔታ በምን ይስተካከላል? በዚያው ባለብት እንዲያገለግሉ ምን ታስቦላቸዋል? በከተማ የሚጋፉት በገጠር እንዲያገለግሉ፣ የከተማው ድርጊት ወደ ገጠር ለምን አይወ ጣም? የሚሉ ጥያቄዎችን የሚመልስ አሠራርን ነው የምናስረክበው ወይስ አሁን ያለውን ፍልሰት? ገዳማትንና ገዳማውያንን እንደ ጥንቱ ሀገርን የሚፈጠሩ ለሀገርና ለሕዝብ ሳይቀር ሕይወታቸውን አሳልፈው የሚሰጡ፣ አቡነ ኃጥርስን የመሰሉ አባ ቶች የሚፈልቁባቸው ምንጮች ሆነው እና ስረክባቸው ይሆን? ወይስ በአንዳንድ ቦታ ምች መታየት እንደ ጀመረው ሥራ የጠላ ተቀላቢ መጠ ራቀሚያ አድርገን? የአብነት ትምህርት ቤቶችን እንደሚታሙት እንደ ጥቂቶቹ የሥር ማሽ እና የቅጠ ል በጣሽ ዋሻዎች ወይስ ትርጓሜውን የሚያቀኑ፣ አብነት የሚያጸኑ ሊቃውንት መፍለቂያዎች አድርገን? ልጆች እየጠየቁ ነው፣ እንዴት ታስተላፋልናላችሁ እያሉ።

ኅብረተሰብ ተኩር ልማትንም ቢሆን ትውልዱ ይጠ ይቃል። ምርኮኞችን እነ ፍሬምናጠስን አሳድገው፣ ልጅ አድርገው፣ ዜግነት ሰጥተው ለጽጵስና ያበቁት የእነዚያ ስመ ጥር አባቶች ልጆች የሆኑት የዛሬዎቹ የዕሥራ ምዕት አባቶች ለሣልሳይ ሺሕ ዓመት ልጆች በዚህስ በኩል ምን ያስረክቡ ይሆን? ዛሬ የመንገዱን ጻር የሞሉት ልጆች የእነ ማን ናቸው? የዛሬዬቱ እናት ለልጆቿ የም ታወርሰው ምንድን ነው? ፍቅርንና እንክ ብካቤን ወይስ ጌዳናን? የወለደችው ብቻ ማለት አይደለም። በዙሪያው ያለችው ሁሉ።

በፈረንጆች የፋሽን ሥነ ልቡና ሰክሮ በዓል በመጣ ቁጥር ሰፋና መጋረጃ መቀየርን ወይስ ልጆችን አንሥቶ ዓለምን የሚለውጡ አድርጎ ማሳደግን? አንተስ ባለጸጋው አባት፣ ምንድን ነው የምታወርሰን? ይላሉ ልጆች። የመኪና ራዎልት መቀየርን ብቻ ነው ወይስ ለጌዳና ሰዎችም እርጌ ልብስ እንኳ መቀየርን? የቱን ይሆን የሣልሳይ ሺሕ ዓመት ልጆች በርግጥ የእግዚአብሔር ሥጦታዎች ናቸው ወይስ የጎዳና?

ሀገርን በመጠበቅ ቢሆን ምን እናስረ ክባቸው ይሆን? በርግጥ ኢትዮጵያ የክርስ ቲያን ደሴት እንደ ሆነች ትቀጥል ይሆን? ጥንት ተሰድደው ከመጡት ከ80 ከመያይበል ጡት የመሐመድ ወገኖች የቀሩት ጥቂቶች

ብቻ ነበሩ። አሁን ግን 32 ሺ ደርሰዋል። ከእነርሱ ግን አንዳንዶቹ ሳያፍሩና ሳይ ፈሩ ከግማሽ በላይ ሆናል የሚሉበት ጊዜ ላይ ደርሰዋል። ይህ ሁሉ የምን ምልክት ይሆን? እነርሱ መጽሐፍ ቅዱስ ላይ ልቦ ለድ ፈጠራዎቻቸውን ያዘንባሉ። ከእኛ ወገን ሃይማኖቱ የተሰማው «ሰለ እኔ በሰው ፊት የሚመስክርልኝ ቢኖር...» የሚለው ቃለ ወንጌል ትዝ የሚለው ያለ አይመስልም። ለምን ይሆን?» በርግጥ ለልጆቻችን የምናስረክበው ምንድን ነው? ሃይማኖት? ምግ ባር? ፍቅር? አንድነት? መተማመን? ምን? ቆም ብሎ ማሰብ ሳይጠይቀን ይቀራል? ትላንት ሞቃዲሾ ላይ ቀድሰው፣ ምእመኑን አቀርበው አስረክበውን ነበር።

አሁን ግን በጅምና በአካባቢው ላይም ጥያቄ ተነሣብን። ትላንት የመን ላይ ቀድሰን ማቀረብ ብቻ ሳይሆን በዓለም የተደነቁ ቤተ መቅደሶችን ሠርተን ዛሬ አሻራዎቻቸውን እናያለን። ዛሬ ግን ይፋትም የእናንተ አልነበረም ሊሉን ጀመሩ። ታዲያ የምናስረክባት ሀገር ታሪኳን አጥፍተን ነው ወይስ እውነቱንም ጭምር ጽፈን ?

የየመኑ እስላም ተጠምቆና ተምሮ ለእጩጌነት መብቃቱን፣ የእጩጌ ዕንባቆምን ታሪክ/፣ የሸህ ዘክርያን ተጠ ምቆ አባ ዘካርያስ ተብሎ ክርስትናን ማስፋፋቱን ስላልጻፍንላቸው ንጉሥ አርማህ ሰልሞ ሞቷል ሲባሉ ልጅ ቻችን መጠየቅ ጀመሩ። በመንበረ ጽዮን በትግራይ መስጊድ ነበረበትን? ይሉናል። ስለካሌብ ዋሻ ዝም ስላልን ስለፈጠራው ነጃሽ የተጋቱትን እያቀረሹ በታሪክ በሽታ መለከፋቸውን ነገሩን። ታዲያ የዕሥራ ምዕቱ አባቶች የምና ስረክበው ሀገራዊ ታሪክ ምንድን ነው? የሣልሳይ ሺሕ ዓመት ልጆች እየጠየቁን ነው። በርግ ጥም መልስ ያስፈልጋቸዋል።

ይህን ሁሉ ያነሣው ውስጣችን ለዚህ ምን ያህል ተዘጋጅቷል? የሚለውን ለማየት አስፈላጊ በመሆኑም ነው። በዚህ በዕሥራ ምዕቱ ዋዜማ የተፈጠረውን ልዩነት ለመፍ ታት ዛሬ ካልታሰበ መቼ ይታሰባል? ልዩነትን ወደ ሣልሳይ ሺሕ ዓመት ማሻገር ለምን ይጠቅማል? የቤተ ክርስቲያኒቱን የሐሳብ፣ የአስተዳዳርና የትምህርት መርሐ ግብርስ መቼ ሊንደፍ ይችላል? መጨውን የሉአላዊነት ወይም ዓለም አቀፋዊነት -ግለጸበቷለዘዘቷተወጸነ? ሁኔታ አልፎ ሕዝቡን በክርስትናው ሊያጸና የሚችል መንገድ ተቀይሶ ይሆን? ወይስ እንደ እስካሁኑ ጊዜውን ባላገናዘበ ልማዳዊ መንገድ እንንዘ ይሆን? የቤተ ክርስቲያኒቱን አንጡራ ሀብት እያነሡ የሚጠ ቀሙበትንስ አስቀዋ መሽራይቱን ቤተ ክርስቲያን ከነዝርግፍ ጌጧ ማስረከቡ የማን ሥራ ይሆን? የሙሽራው ብቻ ሊሆን አይችልም። ሙሽራይቱን የሚያስ ዘርፍ ሚዜ ሊኖር አይችልም። ታዲያ በሐዋርያት የተተኩ ካህናት ሚዜዎች፣ ሙሽራይቱን ካልጠበቁ ሥራቸው ምን ይሆን?

በርግጥ እስካሁን ብዙ ነገሮች ሳይበረዙ ደርሰውናል። ሃይማኖት ከነምግባሩ፣ ደግሞ ከነቀኖናው፣ ታሪክ ከነትውፊቱ፣ ሥርዓት ከነባሕሉ ደርሰውናል። አባቶች

የዕሥራ ምዕቱ አባቶች ለሣልሳይ ሺሕ ዓመት ልጆች

በማስረከብ ልጆችም በመረከብ ይመሰገናሉ። የልጆችም ጥያቄ አይጠላም። ተረድቶ መቀበል የሚገባ ነውና። መጭው ትውልድም ጠያቂ ስለሚሆን መልሱን ለማወቅ በወግም ለማስተላለፍ መረዳት አስፈላጊ ነገር ነው። አባቶችም ለማስረከብ በሚገባው መንገድ መዘጋጀት ያስፈልጋቸዋል። እንኳን ታሪክንና ሀገራዊ ሀብትን ልጆችንም ጎጆ ለማውጣት በቂ ዝግጅት ይጠይቃል።

የሣልሳይ ሺሕ ዓመት ልጆችም ዝም ብለው የሚቀበሉ አይመስሉም። መጀመሪያ የምናስረክባቸውን ሊያውቁት ይፈልጋሉ። ቀጥለው ለምንና ምኑን እንዴት እንደሚቀበሉን መረዳት ይፈልጋሉ። ከዚህም በላይ ጉድፍን አንሥተን፣ አንጽተን፣ ወልውለንና ሰንግለን እንድናስረክባቸው ይጠይቁናል። በዚህም ብቻ አያበቁም ከአባቶቻችን የተረከ ብንበትን ደረሰኝ አይተው፣ አሁን ካለው ጋር በማነጻጸር፣ አለመጉደሉን ማረጋገጥ ይፈልጋሉ። ከዚህም ጋር ለዚህ ክቡር ሀብትና ጸጋ ማስቀመጫ ይሆን ዘንድ የሠራነውን የዘመናችን የአደራ መዝገብ አስቀድመው ማየት ይፈልጋሉ። በመጨረሻም የቀደሙ አባቶች ያስተላለፉበትንና ያስረክቡበትን ጥበብ ብቻ ሳይሆን፣ እነርሱም ለሚቀጥለው ትውልድ እንዴት ማድረስ እንዳለባቸው የአስተዳደር ሥልጣን መርሐ ግብር -ስተረጽተጽገፀቸው ጥለቷል? መጠየቃቸው አይቀሬ ነው። ስለዚህ መዘጋጀት ይጠበቅብናል። የዕሥራ ምዕቱ አባቶች ለሣልሳይ ሺሕ ዓመት ልጆች።